

یوہنّائے اِہامئے کتاب

يوهنا۱۱ الھام۱۱ ڪتاب

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بايبلا۱۱ رجانڪ ڪنوڪين ٿيم۱۱ ڪمڪا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

یوہنائے اِہامے کتاب

پیشلبز

1 ایسا مَسِیہے ہما اِہام کہ ہُدایا آبیارا دات تان وتی ہزمتکاران ہما چیژان پیش بداریت کہ اَلَم زوت بیگی انتت. آبیَا وتی پریشتگے پہ وتی ہزمتکار یوہنایا رثوان دات تان اے اِہام آشکار ببیت. ² یوہنایا ہما چیژانی گواہی دات کہ دیستگانتتی، بزبان ہُدائے ہبر و ایسا مَسِیہے شاہدی. ³ بہتاور ہما انت کہ اے پیشگوئیے لبزان پہ بُرزتواری وانیت و بہتاور ہما انت کہ اے پیشگوئیے لبزان گوش دارنت و ہرچے کہ نبیسگ بوتگ، وتی دلا دارنتش، چیا کہ وهد نژیک انت.

دُرہبات

4-6 چہ یوہنائے نیمگا، پہ آسیائے * دمگے ہپتین کلیسیان:

چہ ہمایئے جندے نیمگا کہ ہست انت، ہست بوتگ و آگی انت، چہ ہما ہپتین روہانی نیمگا کہ آییے بادشاہی تہتے دیما انت و چہ وپادارین شاہد ایسا مَسِیہے نیمگا شمارا رہمت و ایمنی سر بات. ایسا مَسِیہے ہما ائولی انت کہ چہ مُردگان زندگ بوتگ و دنیائے بادشاہانی ہاکم انت. شان و شوکت و زور، ابد تان ابد ہماییا سر بات کہ مارا دؤست داریت و گون وتی ہونا مارا چہ گناہان آزاتی کرتگ و دینی پیشوا و بادشاہیے جوڑی کرتگ کہ آییے ہداین پتے ہزمتا بکنین. انچش بات. آمین.

7 بچار، آگون جمبران پیداک انت و

ہمک چم آبیَا گندیت،

ہما ہم کہ آییے جانس ٹنگ ٹنگ کرتگ و

زمینے سجھین کتوم ہمایئے سئوبا پُرسیگ بنت.

ہتو، انچش بات. آمین.

8 ہداوندین ہدا گوشیت: «بندات من آن و ہلاسی من آن،* ہما کہ ہست انت، ہست بوتگ و آگی انت، پُرواک، آم من آن.»

یوہنائے اِہامے بندات

9 من، یوہنَا، شمے برات آن و ہما آزار، بادشاہی و سبر و اؤپارا شمے ہمراہ آن کہ مارا ایسائے نامے سئوبا رسنت. من ہُدائے ہبر و ایسائے شاہدیے سئوبا پتموسے جزیہا اتان. ¹⁰ ہداوندے رچا* ہُدائے روہ منی دلا پُترت و من اِشکت کہ پُشتا بُرزین تتوارے بوت، گوشیگا کرنائے* تتوارے ات. ¹¹ گوشتی: «اے چیژان کہ تتو گندے، کتابیے تھا نبشتہش کن و پہ ہپتین کلیسیان

4:1-6 آ وهدا، آسیائے مانا ائوگین تُرکیہے رۆندی نیمگ انت. 8:1 اَسلیگین نبشتانکا پہ بندات و ہلاسیا یونانی زبانے ائولی و آہری آبانی نام گرگ بوتگ. 10:1 بزبان یکشمہے رچا. 10:1 کرنا، بزبان سرنائے ڈولین سازه.

دیمش دئے، پہ اِپسُس، سَمورنا، پرگاموم، تیاتیرہ، ساردیس، پیلادلیپا و لئودیکیائے کلیسیایان.»¹² من ہما تئوارے نیمگا چک جت کہ گون من ہبرا ات. من کہ چک تَرنت، ہیپ تلاہین چراگدان دِست و¹³ چراگدانانی نیاما انسانے چُکئیے ڈٹولینے دیستن، دُراجین پشکے گورا اتی کہ تان پادان ات و سینگا تلاہین پئیے بستگاتی. ¹⁴ سر و مودی چو پڑما اسپیت اتنت، چو برپا اسپیت، و چمی چو آسے برانزا. ¹⁵ پادی پورہ تاپتگین بُرج اتنت کہ آسے کورہیا* روک اتنت و تئواری چو بازین آپانی تئوارا ات. ¹⁶ ہیپ استاری راستین دستا ات و چہ آئیے دپا دودپین تیزین زہمے در آیکا ات. دیمی گون وتی سرجمین رُژنا چو روچا دُرشگا ات. ¹⁷ من کہ دیست، پورہ مُردگے بوتان و آئیے پادانی دیما کپتان. وتی راستین دستی منی سرا ایز کرت و گوشتی: «مُترس، من اتولی و آہری آن. ¹⁸ من زندگی آن. من مُرتگاتان و بچار، نون زندگ آن، ابد تان ابد. مرک و مُردگانی جہانے کلیت منا گون ات. ¹⁹ ہمیشکا ہرچے کہ تئو دیست، ہرچے کہ ائون بیگا انت و ہرچے کہ دیمترا بیت، نبشتہش کن. ²⁰ ہپتین استار کہ تئو منی راستین دستا دیستن، آپانی و ہپتین تلاہین چراگدانانی راز اش انت: ہپتین استار ہپتین کلیسیایانی پریشنگ ات و ہپتین چراگدان ہپتین کلیسا ات.»

پہ اِپسُسے کلیسیایا

2 پہ اِپسُسے کلیسائے پریشنگا نبشتہ کن:

اے ہبر ہمایئیک انت کہ ہپتین استاری راستین دستا انت و ہپتین تلاہین چراگدانانی نیاما گام جنگا انت. آچش گوشتی: ² من تئی کاران زانان، تئی زہمتکشی و سبر و اوپارا. من زانان کہ تئو بدین مردمان سگت نکنے، ہمایان کہ وتا کاسد گوشتگ بلہ نبوتگ انت، تئو آ مردم چگاستگ انت و دیستگ کہ دروگند انت. ³ مہر اؤشتاتگے و گون سبر و اوپارے ہر چیرت پہ منی ناما سگتگ و دمت نبرتگ.

⁴ بلہ منا گون تئو یک گلگے ہست انت. نون تئو آ پیما مہر کنگا نہائے کہ بنداتا کنگا اتے. ⁵ ہمیشکا یات کن کہ چہ کجا کپتگے. پشومان* بے و ہما کاران بکن کہ تئو بنداتا کرتگ انت. اگن وتی پشومانی ات زاهر نکرت، من پہ تئو پیداک آن و تئی چراگدان چہ آئیے جاگھا دور کنان. ⁶ بلہ ترا اے شری ہست انت کہ تئو ہم چہ نیکولاییتانی کاران نپرت کنے و من ہم نپرت کنان. ⁷ ہرکسا کہ گوش پر، گوش ہداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چے گوشتی. ہما کہ سوین* بیت، من آپیا چہ زندے ہما درچکا ورگے ہگا دئیان کہ ہدائے بہشتا انت.

پہ سَمورنائے کلیسیایا

8 پہ سَمورنائے کلیسائے پریشنگا نبشتہ کن:

اے ہما اتولی و آہریے ہبر انت کہ مُرتگات و پدا زندگ بوت. آچش گوشتی: ⁹ من تئی آزار و نیزگاریا سرید آن بلہ تئو ہستومند اے. آ کپران زانان کہ ہما مردمان کرتگ انت کہ وتا یھودی گوشت بلہ یھودی نہ انت. آ شعینائے کنیسہ* انت. ¹⁰ چہ آوکین آزاران مُترس. بچار، شعیتان چہ شما لہتینا پہ شمے چگاسگا زندانا کنت و تئو تان دہ روچا آزار دئیگ بے. تان مرکے ساہتا وپادار بے و من ترا زندے تاجا دئیان.

15:1 کورہ، بزبان جاگھے کہ آسے تھا کونزگ، مٹ و دگہ چیر پچنت. 5:2 پشومان بیگ، بزبان تئوبہ کنگ. 7:2 سوین، بزبان پیروز، کامیاب. 9:2 کنیسہ، بزبان یھودیانی پرستشگاہ.

11 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کِلیسایان چے گوشیت. ہرکس کہ سوین بیت، چہ دومی مرکا ہیچ تاوانے نگندیت.

پہ پرگامومئے کِلیسایا

12 پہ پرگامومئے کِلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہبر انت کہ دودپین تیزین زہمی گون انت. آچش گوشیت:

13 من زانان تئو کجا جہمند ائے، همودا کہ شئیتانے تہت انت، بلہ تئو منی نام مہر داشتگ. تئو منی وپادارین شاہد، آنتیپاسے وهدا ہم منی سرا باور کنگا انکار نکرت، ہما آنتیپاس کہ شمئے نیاما کُشگ بوت، همودا کہ شئیتان جہمند انت.

14 بلہ منا گون تئو لہتین گلگ ہست. تئی کزا لہتین مردم ہست کہ بلیامئے تالیئمے منوک انت. بلیاما بالاک سوچ دات کہ پہ اسرائیلے چکان دامے چیر بگیجیت کہ اسرائیلے چک، پہ بٹان کرتگین کربانیکان بورت و بیراہ و رہندین وپت و واب بکننت.

15 ہمے پیما تئی کزا دگہ لہتین چشین ہم ہست کہ نیکولایتانی تالیئمے منوک انت. 16 ہمیشکا، پشومان بے، اگن نہ من پہ تئو زوت پیداک آن و گون وتی دپے زہما آیانی ہلاپا جنگے بنگیج کنان.

17 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کِلیسایان چے گوشیت. ہما کہ سوین بیت، من آیا چہ چیر و پناہین منا* بھرے دئیان. من آ مردما اسپیتین سنگے ہم دئیان کہ آییے سرا نوکین نامے نبشته انت. اے ناما تہنا ہما زانت کہ آیا دئیگ بیت.

پہ تیاتیہئے کِلیسایا

18 پہ تیاتیہئے کِلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہدائے چکئے ہبر انت، ہمایئے کہ چمی چو آسے برانزا انت و پادی پورہ تاپتگین برنج. آچش گوشیت:

19 من تئی کاران زانان، تئی مہر و ایمان، ہزمت و سبر و اوپارا. تئو اتون چہ آکاران گیشتر کنگا ائے کہ بنداتا کرتگانت.

20 بلہ منا چہ تئو یک گلگے ہست کہ تئو ہما جنین، ایزابلا سگگا ائے کہ وتا پیگمبرے گوشیت. آتالیم دئیگا انت و منی ہزمتکاران گمراہ کنگا انت. آیان بیراہ و رہندین وپت و واب و ہما کربانیکانی ورگئے سوچا دئیگا انت کہ پہ بٹان کنگ بوتگانت.

21 من آیارا وهد داتگ کہ بلکین پشومان بییت، بلہ آچہ وتی زہکاریا پشومان بیگ نلوٹیت. 22 بچار، من آیا تہتے باہوت کنان و ہما کہ گون آیا زنا کنگا انت، آیان سکین آزابئے تہا دئور دئیان، اگن آییے کارانی زندگیری اش بلہ ندات و پشومان نبوتنت.

23 من آییے چکان ویاے دئیان و کُشان، گزا سجھین کِلیسا زانت کہ من ہما آن کہ دل و ہئیالانی ہالان در گنجیت و من شما ہرکسا آییے کارانی ہسابا مڑ دئیان.

24 بلہ تیاتیہئے اے دگہ مردم، شما کہ اے تالیئمے منوک نہایت و «شئیتانے جھلین رازان»، انچش کہ لہتین گوشیت، شریا سرید نہایت، اے گپان شمارا گوشان: «شمئے سرا دگہ گرانیں بارے نلڈان، 25 بلہ ہما چیزانی سرا کہ شما وتا مہر داشتگ، تان

منی آیکا وتا انچش بداریت.»

26 ہما کہ سوہین بیت و تان آہرا منی کاران کنت، من آہیا کٹومانی سرا واک و اہتیار دئیان. 27 آ گون آسنین آسایا انچو کٹومانی سرا ہکمرانی کنت کہ کونزگ پرؤشگ بنت. 28 انچین اہتیارے چہ منی پتے نیمگا منا رستگ. من آہیا سہبے استارا ہم دئیان. 29 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چہ گوشیت.

پہ ساردیسے کلیسیایا

3 پہ ساردیسے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہبر انت کہ ہپتین استار و ہدائے ہپتین روہی گون انت. آ چش گوشیت:

من تئی کاران زانان. تنو نامے در آورتگ کہ زندگ ائے، بلہ آسلا مرتگئے. 2 آگاہ بے و ہما چیزان مہر و مہکم کن کہ انگت پست کپتگ انت بلہ مرگی انت. چیا کہ من تئی کار دیستگ انت کہ منی ہدائے چمان کامل نہ انت. 3 گزا تنوبہ کن و ہرچے کہ ترا رستگ و تنو ایشکتگ یاتش کن و مہرش بدار. اگن آگاہ نبوتے، من دزکایی کایان و تنو ہج سرید نبے کہ من چہ و ہدا پہ تنو کایان. 4 بلہ ترا ساردیسا لہتین مردم ہست کہ وتی پؤشاکش پلین نکرگ انت، آ اسپت پؤش بنت و گون من گام جنت چیا کہ کرزنت. 5 ہرکس کہ سوہین بیت، ہمشانی ڈولا اسپت پؤش بیت. من آہیے ناما ہچبر چہ «زندے کتابا» گار نکنان و وتی پت و پتے پریشتگانی دیما آہیا منان. 6 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چہ گوشیت.

پہ پیلا دلپئے کلیسیایا

7 پہ پیلا دلپئے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہبر ہمایئےگ انت کہ پاک و راست انت، ہمایئےگ کہ داوودے کلیتی دستا انت. آ چیزا کہ آ پچ بکنت، کسے بند کرت نکنت و آ چیزا کہ آ بند بکنت، کسے پچ کرت نکنت. آ چش گوشیت:

8 من تئی کاران زانان. بچار، من تئی دیما پچین دروازگے ایشتگ کہ کسے بند کرت نکنت، چیا کہ تئی زور کم انت و انگت تنو منی ہبر متتگ و چہ منی ناما انکار نکرگ. 9 بچار، من چہ شعیثائے کنیسہئے مردمان لہتین ترا دئیان، چہ ہمایان کہ وتا یہودی گوشنت بلہ یہودی نہ انت و دروگ بندنت. بچار، من آیان پرمايان، آ کینت، تئی پادانی دیما کپنت و سرید بنت کہ من ترا دوست داشتگ. 10 تنو منی ہکم متتگ و سبر و اوپار کرتگ، پمیشکا من ہم ترا چہ دادرسیئے * ساہتا رکینان کہ پہ زمینے سرا نشتگینانی چکاسگا سجھین دنیا یا آہگی انت.

11 من زوت پینداک آن. ہرچے کہ ترا ہست، مہرش بدار تانکہ کس تئی تاجا پچ مگیپت. 12 ہما کہ سوہین بیت، من آہیا وتی ہدائے پرستشگاہے منکے * جوڑ کنان و آ پدا ہچبر چہ پرستشگاہا در نئییت. من آہیے سرا وتی ہدا و وتی ہدائے شہر، نوکین اورشلیمے ناما و وتی نوکین ناما نبشته کنان. نوکین اورشلیم چہ منی ہدائے نیمگا، چہ آسمانا ایزر کئیت. 13 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چہ گوشیت.

پہ لئودیکیائے کلیسایا

14 پہ لئودیکیائے کلیسائے پریشنگا نبشتہ کن:

اے ہبر «آمین»*، وپادار و راستین شاہد، ہدائے اڈ کرتگینانی سرچمگئے ہبر انت۔ آچش گوشت:

15 من تئیی کاران زانان کہ تئو نہ سردمہر ائے و نہ گرم جوش۔ ڈربگتا تئو یا سارت بوتینئے یا گرم۔ 16 نون کہ تئو شیرگرم ائے، نہ گرم ائے و نہ سارت، پمیشکا من ترا چہ وتی دپا شانان۔ 17 تئو گوشئے کہ «من ہستؤمند آن، من مال و دئولت کینتگ و منا ہج چیرئے زلورت نہ انت،» بلہ تئو سرپد نہ ائے کہ بدہال، بڑگ، نیزگار، کور و جاندر ائے۔ 18 من ترا نسیہت کنان کہ چہ من آسا تاپتگین تلالہ پہ بہا بزور تانکہ ہستؤمند بئے، اسپیتین پوشاک پہ بہا بزور و گورا کن کہ تئیی بیننگین جاندری چیر بیت و پہ وتی چمان مَلَم پہ بہا بزور و چمان بمش تانکہ دیست بکنئے۔

19 من ہمایان نہر دئیان و ادب کنان کہ منا دؤست انت۔ پمیشکا زوت کن، پہ دل پشؤمان بئے۔ 20 بچار، من دروازگئے دپا اؤشتاتگان و ٹگگا آن۔ اگن کسے منی تئوارا اشکنت و دروازگا پچ کنت، من تھا کایان۔ من گون آییآ و آگون من وراک وارت۔ 21 ہما کہ سوین بیت، من آییآ گون وت، وتی تھتے سرا نندگئے ہگا دئیان، ہمے پئیمہ کہ من سوین بوتان و گون وتی پنا، آییئے تھتے سرا نشتان۔ 22 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان جے گوشت۔

آرشا تھتے

4 چہ اشان و رند من چارت تہ آسمانا دروازگے پچ انت و ہما کرنائے ڈئولین تئوار کہ من پئسرا اشکتگات گون من ہبرا انت۔ گوشگا ات: «ادا بزاد بیا کہ من ترا پئیش داران چہ اے چیران و رند آلمہ جے بئیگی انت.» 2 ہما دمانا ہدائے روہ منی دلا پُرت و من دیست تہ آرشا تھتے ایر انت و یکے تھتے سرا نشتگ۔ 3 آ کہ تھتے سرا نشتگ ات، گندگا یشم و رویئے سنگئے رنگ ات و زمرڈپئیمین سنجیا* تھتے چپ و چاگرد گپتگ ات۔ 4 اے تھتے چپ و چاگردا بیست و چار تھت ایر ات و بیست و چار کماش آییانی سرا نشتگ ات۔ کماشان اسپیتین پوشاک گورا ات و تلاہین تاجش سرا ات۔ 5 چہ تھتا گروکئے شہم در آیکا ات، گوند و بزین تئوار اتنت و تھتے دیمہ آسے ہپت مشل روک ات۔ اے مشل ہدائے ہپتین روہ انت۔ 6 تھتے دیمہ پورہ دریائے ات کہ چو شیشگا ات، چو بلؤرا۔

تھتے چپ و چاگردا، نیامجینا، چار سہدار ہست ات کہ دیمہ و پُشتا سرجما چمش پر ات۔ 7 اتولی سہدار شیرئے پئیمہ ات، دومی گوکسے* پئیمہ، سئیمیا مردمی دیمے پر ات و چارمی بالین وکابئے* رنگا ات۔ 8 چہ اے چارین سہداران ہر یکینا شش بانزل و ہر نیمگا چم پر ات، بانزلانی چیرا ہم۔ اے ہج بس نکنت و شپ و روچ گوشگا ات:

«پاک انت، پاک انت، پاک انت،

پرواکین ہداوندین ہدا پاک انت،

ہما کہ ہست بوتگ، ہست انت و آیکی انت.»

9 ہر وھدا کہ سہدار تھتے سرا نشتگینا، ابد تان ابد زندگینا شان و شعوت و شرب دینت و آبیئے شگرا گرت، 10 گڑا بیست و چارین کماش تھتے سرا نشتگینے دیما کپنت و ہمایا نازینت کہ ابد تان ابد زندگ انت، وتی تاجان تھتے دیما ایر کنت و گوشنت:

11 «مئے ہداوند و مئے ہدا!

تتو شان و شعوت، ازت و زور کرزے
چیا کہ تتو سجھین چیز اڈ کرتگ انت و
سجھین چیز چہ تتی واہگا
جوڑ بوتگ و ہست انت.»

کتاب و گورانڈ

5 پدا من دیست کہ تھتے سرا نشتگینا کتابے، بزانت تومارے * راستین دستا انت کہ پُشت و دیمی نبشته انت و ہپت مہر جتگ. 2 و من پُرزورین پریشتگے دیست کہ گون بُزین تتواریا جار جنگا ات: «کئے اے مہرانی پرؤشگ و تومارے پیچ کنگے لاکھ انت؟» 3 بلہ ہچکس نیست ات، نہ آسمانا، نہ زمینے سرا و نہ زمینے چیرا، کہ اے تومارا پیچ کرت بکنت و اشیئے تھا بچاریت. 4 و من زار زارا گریوگا اتان چیا کہ ہچ چشین مردمے در نکپت کہ اے تومارے پیچ کنگے لاکھ بیت یا اشیئے تھا چارت بکنت. 5 بلہ چہ کماشان یکیا منا گوشت: «مگرپو، بچار یہودائے کبیلھے شیر، داوودے ازبادگ سوین بوتگ. آ، اے تومار و اشیئے ہپتین مہران پیچ کرت کنت.»

6 پدا من تھتے سرا، نیاما، چارین سہدار و کماشانی نیاما، گورانڈے دیست کہ اؤشتاتگ ات و گوشٹیکا ہلار کنگ بوتگ ات. گورانڈا ہپت کانٹ و ہپت چم پر ات. اے ہدائے ہپتین روہ انت کہ سجھین زمینے سرا دیم دئیگ بوتگ انت. 7 گورانڈ شت و توماری چہ تھتے سرا نشتگینے راستین دستا زرت. 8 وھدے توماری زرت چارین سہدار و بیست و چارین کماش گورانڈے دیما کپنت، ہر یکیا چنگے دستا ات و تلاہین درپش گون ات کہ سوچکیا پر انت. اے ہدائے پلگارتگین مردمانی دوا انت. 9 آنوکین سوتے جنگا انت و گوشتیش:

«تتو تومارے زورگ و

اشیئے مہرانی پیچ کنگے لاکھ اے

چیا کہ تتو ہلار کنگ بوتگے و

گون وتی ہونا پہ ہدایا چہ ہر کبیلہ، زبان، کثوم و راجا

مردم پہ بہا زرتگ.

10 تتو آپہ مئے ہدایا دینی پیشوا و بادشاہیے جوڑ کرتگ انت و

آ، زمینے سرا حکومت کنت.»

11 پدا من چارت و اشکت کہ بازین پریشتگیئے تتوار انت. اے لگانی لک انت، ہزارانی ہزار. تھتے چپ و چاگردا انت، سہدار و کماشانی چاگردا. 12 گون بُزین تتواریا گوشگا انت:

«ہما گورانڈ کہ ہلار کنگ بوت،

کرزیت کہ آبی زور و مال و دانایی و واک و

اِزَّت و شَعُوکَت و سَتَا دَئِیْگِ بَیْتِ.»
 13 آسمانا، زمينئے سرا، زمينئے چيرا و دريائے توکا، هرچے که آيانی تها هست، من اشکت سَجْهَيِّ اُدُّ کَرْتِگَيْنِ چِيْرُ گَوْشِگَا اتنت:
 «ستا، اِزَّت، شَعُوکَت و زَوْر،
 تَهْتِئے سَرا نِشْتِگَيْنِئے و گَوْرانْدِئے باَت،
 اَبْد تان اَبْد.»
 14 چارین سَهْداران «آمین» گوشت، کماش دیم په چیر کپنتت و هُدا و گَوْرانْدِش نازینت.

مُهر پِچ کنگ بنت

6 من دیست که گوراندا چه هپتین مهران ائولی پِچ کرت و من اشکت چه چارین سَهْداران یگے گرنده توارے پئیا گوشگا
 اَت: «بیا.»² من چارت ته اسپتین اسپے و اسپسوارا تیر کمانے گون. آيیا تاجے دئیک بوت، سوین ات و په گیشتر سوین
 و کامیاب بیگا دیم رثوان ات.

3 وهدے گوراندا دومی مُهر پِچ کرت، من اشکت دومی سَهْدار گوشگا ات: «بیا.»⁴ دگه اسپے دیم در اتک که چو آسا سهر ات.
 اسپسوارا اے زور و واک دئیک بوت که چه زمينئے سرا سُهَل و اِیْمِنیا هُلاس بکنت که مردم یکدومیا بکُشنت. آيیا بلاهین زهمے
 دئیک بوت.

5 وهدے گوراندا سئیمی مُهر پِچ کرت، من اشکت سئیمی سَهْدار گوشگا ات: «بیا.» من چارت ته سیاهین اسپے و اسپسوارا
 شاهیمے* دستا انت.⁶ من چه چارین سَهْدارانی درنیاما توارے اشکت، گوشگا ات: «کیلوے* گندم په روچئے مُزَا* و سئے کیلو
 جو په روچئے مُزَا، بله روگن و شرابے کیمتا کار مدار.»

7 وهدے گوراندا چارمی مُهر پِچ کرت، من اشکت چارمی سَهْدار گوشگا ات: «بیا.»⁸ من چارت ته منی دیم شونزین اسپے.
 اسپسوارے نام «مَرک» ات و مُردگانی جهان آيیے پُشتا ات. آيان زمينئے چارکئے* سرا زور و واک دئیک بوتگات که په زهم،
 دُگال* و ویا و چه زمينئے سرے رسترانی دستا اودے مردمان بکُشنت.

9 وهدے گوراندا پنجمی مُهر پِچ کرت، من کربانجائه چیرا همایانی ارواه دیستنت که هُدائے هبر و هما شاهدیے سئوبا کُشگ
 بوتگاتنت که آيان برجاه داشتگ. ¹⁰ زار زارا گریوگ و گوشگا اتنت: «او پاک و راستین هُداوند! تان کدین دادرسی نکئے و مئے
 هونے بیرا چه زمينئے سرا نِشْتِگَيْنان نگرے؟»¹¹ آ سَجْهَيْنان اسپتین پوَشاک دئیک بوت و گوشگ بوتنت که کمے انگت سبر
 کنیت تان شمئے همراهین هزمتکار و شمئے برات*، شمئے دُئولا کُشگ بننت و حساب سرجم بییت.

12 من چارگا اتان، وهدے گوراندا ششمی مُهر پِچ کرت، مزین زمین چنڈے اتک. روچ چه مودا اُدُّ کَرْتِگَيْنِ سوگی گدے دُئولا سیاه
 بوت، چاردهی ماه چو هونا سهر ترّت و ¹³ آسمانے استار انچو زمينا کپنتت که انجیرے درچک ترندین گواتیے دیم وتی کُکُیْن*
 بران دئور دنت. ¹⁴ آسمان چو نَزْ اَتکگین تومارنا شت و هر کوّه و هر جزیره چه وتی جاها سُرپنگ بوت.

15 پدا زمينئے بادشاه، مزین مردم، پئوچی سرمستر، هستومند، زوراور، هر گلام و هر آزاتین مردم، سَجْهَيْنان وتا گارانی تها و
 کوهانی سنگ و تالارانی نیاما چیر دات. ¹⁶ آيان گون کوّه و تالاران گوشت: «مئے سرا بکپیت و مارا چه تَهْتِئے سرا نِشْتِگَيْنِئے
 چهرگا و چه گورانْدِئے گزبا چیر بدئیت. ¹⁷ چیا که اِشانی گزبے مزین روچ اتکگ و اِشیے دیم کئے اؤشتات کنت؟»

5:6 شاهیم، بران تور، ترازو. 6:6 اَسْلِیْگَیْنِ یونانی لبزے مانا کِساس یک لیتر انت. 6:6 اَسْلِیْگَیْنِ یونانی لبز «دینار» انت. 8:6 چارک، بران چه
 چار بهرا یگے. 8:6 دُگال، بران کُهت، هُشکسالی. 11:6 «برائے» مانا هر باورمند انت، مردین و جنین. 13:6 کُکُ، بران نرستگین بر.

یکسد و چل و چار ہزار مردمے مہر جنگ

7 چہ اِشان و رند من چار پریشنگ دیست. زمینے چارین کُنڈان اؤشتاتگ و زمینے چارین گواتش داشتگ اتنت تانکہ گواتے نہ زمین، نہ دریا و نہ دُرچکیئے سرا بکشیت. 2 پدا من دگہ پریشنگے دیست کہ چہ ہما جاگھا چست بوت کہ رُچ در کثیت و زندگیں ہڈائے مہری گون ات. آیا گون ہما چارین پریشنگان کہ زمین و دریائے تاوان دئیگئے زور و واکش دئیگ بوتگ ات، سک کوکار کرت و گوشت: 3 «زمین، دریا و درچکان تان ہما وهدا تاوان مدئییت کہ ما، مئے ہڈائے ہزمتکارانی پیشانیکا مہر نجتگ.» 4 و من ہمایانی حساب اِشکت کہ مہر جنگ بوتگ اتنت. چہ اسرائیلے چُکانی سچھین کبیلہان، یکسد و چل و چار ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات: 5 چہ یہودائے کبیلہا دوازده ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات، چہ روینے کبیلہا دوازده ہزار، چہ گادے کبیلہا دوازده ہزار، 6 چہ اشرے کبیلہا دوازده ہزار، چہ نپتالیئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ منسیئے کبیلہا دوازده ہزار، 7 چہ شمونے کبیلہا دوازده ہزار، چہ لاویئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ ایساکارے کبیلہا دوازده ہزار، 8 چہ زبولونے کبیلہا دوازده ہزار، چہ ایسپئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ بنیامینے کبیلہا دوازده ہزار کس مہر جنگ بوتگ ات.

اسپیٹ پویشانی مزین مچیے

9 چہ اِشان و رند، من چارت تہ بلاہین مچیے کہ کسا حساب کرت نکرت. آچہ ہر کتوم، کبیلہ، راج و زبانا اتنت و تہت و گورانڈے دیما اؤشتاتگ اتنت. آیان اسپیتین پویشاک گورا ات و مچی پیشش دستا ات. 10 پہ بڑتواری کوکارا اتنت: «رکینگ مئے ہڈائے دستا انت، ہمایئے کہ تہتے سرا نشتگ و رکینگ گورانڈے ہم دستا انت.» 11 سچھین پریشنگ، تہتے چپ و چاگردا اؤشتاتگ اتنت، کماش و چارین سہدارانی چپ و چاگردا. تہتے دیما، دیم پہ چیر کپنتت و ہڈائش پرستش کرت. 12 گوشگا اتنت: «آمین،

ستا و شوکت و
دانایی و شگرگزاری و اژت و
زور و واک مئے ہڈائیگ ات،
ابد تان ابد. آمین.»

13 چہ کماشان یکیا منا جست کرت: «اے کہ اسپیتین پویشاک گورا دئیگ بوتگ اتنت، اے کئے اتنت و چہ کجا آتکگ اتنت؟» 14 من پستو دات: «واجه! تقو وت زانے.» نون آیا گون من گوشت: «اے ہما اتنت کہ چہ مزینن آزابا در آتکگ اتنت و وتی پویشاکش گون گورانڈے ہونا ششتگ و اسپیت کرتگ اتنت. 15 ہمے سئوبا، اے ہڈائے تہتے دیما اتنت و شپ و رُچ، آییئے پرستشگاھا، آییئے ہزمتا کنتت و ہما کہ تہتے سرا نشتگ اِشان ساہیل کنت. 16 چہ ادا و دیم اے نہ شدیگ بنت و نہ تئیگ، نہ اِشانی سرا رُچئے برانز کپیت و نہ دگہ تپت و لوارے. 17 چیا کہ تہتے نیاما اؤشتاتگین گورانڈ، اِشانی شپانک بیت و اِشان زنداپئے چمگانی راہا پیش داریت و ہڈا چہ اِشانی چمان ہر ارسا پھک کنت.»

ہیتمی مہر و تلاہین بوسوچ

8 وھدے گورانڈا ہیتمی مہر پچ کرت ارشا کساس نیم ساھتا بیتواری بوت. ² پدا من ہپتین پریشنگ دیستنت کہ ہدائے دیما اوشتاتگ انتت. آیان ہپت کرنا دئیگ بوت.

³ دگہ پریشنگے آتک و کربانجاھئے کرا اوشتات کہ تلاہین بوسوچے * گون آتی. آیا باز سوچکی دئیگ بوت کہ گون ہدائے سبھین پلگارتگینانی ڈوایان یکجاھش بکنت و ہما تلاہین کربانجاھئے سرا پیشش بکنت کہ ہدائے تھتے دیما انت. ⁴ سوچکیانی دوت گون ہدائے پلگارتگینانی ڈوایان ہوار، چہ پریشنگے دستا ہدائے کرا برزاد شنتت. ⁵ پدا پریشنگا بوسوچ زرت، چہ کربانجاھئے آسا پری کرت و زمینے سرا دئوری دات. گرنان گرنڈت، برزین توار چست بوتنت، گروکان جت و زمین چنڈے آتک.

کرنا

⁶ پدا ہپتین پریشنگان، کہ آیان ہپتین کرنا گون انتت، وتا پہ کرنایانی جنگا تیار کرت. ⁷ اتولیکا وتی کرنا جت، ترؤنگل و آس گون ہونا ہوار زمینے سرا ایر ریچگ بوت. زمینے سئیک * آسا ایر برت، درچکانی سئیک آسا ایر برت و سبھین سبزین کاہ آسا ایر برتنت. ⁸ دومی پریشنگا وتی کرنا جت، بلاہین کوہئے ڈولین چیزے کہ پھک بن ات، دریائے تھا دئور دئیگ بوت و دریائے سئیک ہون بوت. ⁹ دریایی سہدارانی سئیک مُرت و بوجیگانی * سئیک تباہ بوت. ¹⁰ سیمی پریشنگا وتی کرنا جت، بلاہین استارے کہ مشلیئے ڈولا روک ات، چہ آسمانا کئور و چمگانی سئیکے سرا کپت. ¹¹ استارے نام «جئور» انت. آپانی سئیک تھل بوت و بازین مردمے چہ آپانی تھلیا مُرت. ¹² چارمی پریشنگا وتی کرنا جت. روچے سئیک، ماہئے سئیک و استارانی سئیک آنچش جنگ بوت کہ سئیکش تھار بوت. روچا ہم وتی رُژناییے سئیک گار دات و شپا ہم وتی رُژناییے سئیک گار دات. ¹³ رندا من چارت و اشکت کہ آسمانے نیاما بالین وکابے کوکار کنگا ات: «آپسوز، آپسوز، آپسوز پہ زمینے نندوکان، ہما کرنایانی توارانی سؤیا کہ اے دگہ سئین پریشنگان جنگی انت.»

9 پنچمی پریشنگا وتی کرنا جت و من دیست کہ استارے چہ آسمانا سستگ و زمینا کپتنگ ات. آیا جھلین تھتروئے * چاتے دپے کلیت دئیگ بوت. ² استارا جھلین تھتروئے چاتے دپ پچ کرت. نون چہ چاتا دوت چست بوت، گوشئیگا چہ مزین کورہیا دوت در آیکا ات. چہ چاتا در ایوکین دوتان روچ و آسمانے دیم تھار کرتنت. ³ نون چہ دوتان زمینے سرا مدگ در آتک و اے مدگان زمینے زومانی پئیمین زورے دئیگ بوت. ⁴ گون اشان گوشگ بوت کہ تھنا ہما مردم کہ ہدائے مہرش پیشانیگا پر نہ انت، آیان و آید زمینے سرے ہیچ کاہ و سبزگ یا دگہ کشار و درچکے تاوان مدئینت. ⁵ مدگان اے ہک دئیگ نبوت کہ اشان بکشنت بلہ تھنا تان پنچ ماہا آزابش بکنتت، آنچین آزاب کہ چہ زومئے تجا * مردمیا رسیت. ⁶ آ روچان مردم مرک لوٹنت بلہ مرکش نرسیت. مرکے لوٹوک بنت و مرک چہ آیان تچیت.

⁷ مدگ پورہ اسپانی پئیمیا انتت کہ پہ جنگا تیار کنگ بوتگ انتت و آپانی سرگے سرا تلاہین تاجے ڈولین چیز انتت و چھرگش انسانے پئیمیا انتت. ⁸ آپانی مود جنینی مودانی ڈولا انتت و دنتان شیرئے دنتانانی پئیمیا. ⁹ آپانی سینگا آسنی سینگ پویش بستگ ات

3:8 بوسوچ، بزبان جاگہ یا دپے کہ آییے سرا یا تھا سوچکی دوت دئینت. 7:8 سئیک، بزبان چہ سئے بھرا یکے. 9:8 بوجیگ، بزبان لانچ، یکدار، کشتی. 1:9 تھترو، بزبان جھنم، دوزہ. 5:9 تج، بزبان نیش.

و بانزلانی تئوارش پوره هما بازین آزابانی تئوارے ڈئولا اتنت کہ اسپش بستگ و په جنگا مان رچنت. ¹⁰ زومانی ڈئولین لٹک و تیجش پر ات و لٹکان اے زور مان ات کہ مردمان تان پنج ماہا ٹپیگ بکننت. ¹¹ بادشاہے هست آتش کہ جھلین تھتروئے پریشتگ ات، ایرانی زبانا نامی ابدون ات و یونانیا، اپولیون.*

¹² ائولی «آپسوز» گوستگ، بچار، چه اے چیژان و رند دگہ دو «آپسوز» آیکگی انت.

¹³ ششمی پریشتگا وتی کرنا جت و هما تلاہین کربانجاہ کہ ہدائے دیما انت، من چه آئیے چارین کانٹان تئوارے اشکت. ¹⁴ گون ششمی پریشتگا، ہماییا کہ کرنایی گون ات، گوشگا ات: «ہما چارین پریشتگان آرات کن کہ مزین کئور پراتے کشا بستگ انت.»

¹⁵ نون چارین پریشتگ آرات کنگ بوتنت کہ په هما ساہت، رچ، ماہ و سالا تئیار کنگ بوتگ اتنت کہ بنی آدمانی سئیگا بکشنت. ¹⁶ من اشکت، اسپسوارین لشکر دو ہزار لک* ات. ¹⁷ ہما اسپ و اسپسوار کہ من الہامے تھا دیستنت، چش اتنت: اسپسوارانی سینگا آس رنگین، سیہ سبزین و زردین گوکرت رنگین سینگ پوش بستگ ات؛ اسپانی سر، شیری سرگئے ڈئولا اتنت و چه آیانی دپا آس، دوٹ و گوکرت در آیکا ات. ¹⁸ بنی آدمانی سئییک، سئیے آزابا کشت، بزبان هما آس، دوٹ و گوکرتے آزابا کہ چه اسپانی دپا در آیکا ات، ¹⁹ چیا کہ اسپانی زور آیانی دپ و لٹکانی توکا ات و آیانی لٹک مارے ڈئولا اتنت کہ سرش پر ات و گون اشان مردمش ٹپیگ کرتنت.

²⁰ پشت کپتگین مردم کہ اے آزابان نکشتگ اتنت، انگت چه وتی دستانی کاران پشومان نبوتنت و تئوبہش نکرت و تلاہ، نگرہ، برنج، سنگ و دارے هما پلیتین ارواہ و بٹانی سجدہ کنگش یلہ نکرت کہ نہ دیست کنت، نہ اشکت کنت و نہ راہ شت کنت.

²¹ اے مردم نہ چه وتی کشت و کوشان پشومان بوتنت، نہ چه وتی سہر و جادوگریا، نہ چه وتی زہکاریا و نہ چه وتی دزیان.

پریشتگ و کسانین کتاب

10 نون من دگہ پُرواکین پریشتگے دیست کہ چه آسمانا ایز آیکا ات. جمبری پوٹاکگی گورا ات، سرا سنجے ایز آتی، چہرگی روچے ڈئولا ات و پادی آسی منکے پیما اتنت. ² کسانین کتابے دستا آتی کہ پیچ ات. اے کتاب تومارے ات. پریشتگا وتی راستین پاد دریائے و چپین زمینے سرا ایز کرت و ³ کوکاری کرت، انچو کہ شیرے گرت و وھدے کوکاری کرت، ہپت گوندے تئوار آتک کہ ہبرا اتنت. ⁴ وھدے ہپتین گوندان ہبر کرت من لوٹ بنیسانش، بلہ تئوارے چه آسمانا اشکن، گوشگا ات: «ہرچے کہ ہپتین گوندان گوشت، چیرش بدے و نبشتہش مکن.»

⁵ پدا من ہما دریا و زمینے سرا اؤشتاتگین پریشتگ دیست کہ وتی راستین دستی آسمانے نیمگا چست کرت. ⁶ و ہمایئے سؤگندی وارت کہ ابد تان ابد زندگ انت، ہمایئے کہ آسمان و ہرچے کہ آسمانانی تھا ہست، زمین و ہرچے کہ زمینا ہست، دریا و ہرچے کہ دریائے تھا ہست جوڑی کرتگ انت. گوشتی: «نون وھد ہلاس انت. ⁷ ہدائے راز ہما روچان سرجم بیت کہ ہپتمی پریشتگ وتی کرنا یا جنگی بیت، ہما پیما کہ ہدایا گون وتی ہزمتکارین پیگمبران جار جتگ.»

⁸ گڑا ہما تئوارا گون من پدا ہبر کرت کہ من چه آسمانا اشکتگ ات. گوشتی: «برٹو، ہما پچین تومارا بزور کہ دریا و زمینے سرا اؤشتاتگین پریشتگے دستا انت.»

⁹ من پریشتگے کرا شتان و کسانین تومار لوٹ. آیا منا گوشت: «بزور و بوری. اے تئی لاپے تھا تھل بیت بلہ تئی دپا بینگے ڈئولا شیرکن.» ¹⁰ من کسانین تومار چه پریشتگے دستا زرت و وارت. دپا بینگے ڈئولا شیرکن ات بلہ انچو کہ من وارت، منی لاپ تھل بوت. ¹¹ منا گوشتش: «پہ تئو اے آلمی انت کہ پدا بازین کئوم، راج، زبان و بادشاہانی بارٹوا پیشگوئی بکنے.»

دوین شاہد

11 منا کد و کساس کنگی لئیے * دئیگ بوت و گوشگ بوت: «پاد آ، ہدائے پرستشگاہا و کربانجاہا کد و کساس کن و ہما مردمان حساب کن کہ اؤدا پرستش کنت. ² بلہ پرستشگاہے ڈئی پیشجاہا* یلہ کن، کد و کساسی مکن چیا کہ اے درکٹومان دئیگ بوتگ. آ، پاکین شہرا تان چل و دو ماہا لگتال کنت. ³ و من وتی دو شاہدا واک و اہتیار دئیان کہ تان ہما ہزار و دوسد و شستین روچان پئیگمبری بکننت. اشان گونی گورا بیت. ⁴ اے، ہما دوین زئیتونے درچک انت، زمینے ہداوندے دیما اؤشتاتگین دوین چراگدان انت. ⁵ و اکن کسے اشان تاوان دئیگ بلوٹیت، چہ اسانی دپا آس در کثیت و دژمنان وارت. گزا اکن کسے اشان تاوان دئیگ بلوٹیت، ہمے ڈئولا آلما کشگ بیت. ⁶ اشان آسمانے بند کنگے اہتیار گون انت تانکہ اسانی پئیگمبریے روچان ہچ ہئور مبیبت و اہتیارش ہست کہ آپا ہونے تہا بدل بکننت و ہر وہدا کہ بلوٹنت، گون ہر پئیمین وایا زمینا جت کنت. ⁷ و ہدے اشان وتی شاہدی سرجم کرت، چہ جھلین تھرونا در آیوکنین رستر گون اشان جنگ کنت، اشان شکست دنت و کثیت و ⁸ اسانی جوئن اورشلیمے* بازارا ایر کنگ بنت، ہما شہر کہ پہ مسالے سدوم و مسرے ناما زانگ بیت، ہمؤدا کہ اسانی ہداوند سلیب کشگ بوتگ. ⁹ تان سے و نیم روچا چہ ہر کٹوم، کبیلہ، زبان و راجا مردم اسانی جوئان چارنت بلہ کبر و کپن کنگش نیلنت. ¹⁰ زمینے سرا نشتگین مردم، اسانی سرا گل بنت و جسن گرت و پہ یکدومیا ٹیکی دیم دئیت، چیا کہ اے دوین پئیگمبران زمینے سرا نشتگین مردم آزار داتگ انت.

¹¹ بلہ سے و نیم روچا رند، چہ ہدائے نیمگا زندے روہ اسانی جوئا پر ترت و اے وتی پادانی سرا اؤشتانت. ہرکسا کہ دیستنت، مزین ترسے آئیے جانا کپت. ¹² پدا اشان برزین تتوارے اشکت کہ چہ آسمانا گون اشان گوشگا ات: «ادا، برزاد بیایت.» اسانی دژمن چارگا اتنت و اے، جمبریے تہا برزاد آسمانا شتنت. ¹³ ہما دمانا بلاہین زمین چنڈے آتک و شہرے دہیک تباہ بوت. زمین چنڈا ہپت ہزار مردم مرت. پشت کپتگینان سک باز ترست و برزین ارشے ہدائش شان و شوکت دات. ¹⁴ دومی «آپسوز» گوستگ، بچار، سئیمی «آپسوز» زوت آئیگی انت.

ہپتمی کرنا

¹⁵ ہپتمی پریشنگا وتی کرنا جت. آسمانا برزین تتوار اتنت کہ گوشگا اتنت:
«دنیائے بادشاہی مئے ہداوند و
آئیے مسیہے بادشاہی جوڑ بوتگ و
آ ابد تان ابد بادشاہی کنت.»

¹⁶ نون بیست و چارین کماش کہ وتی تھتانی سرا ہدائے دیما نشتگ اتنت، دیم پہ چیر کپنتت و ہدائش نازینت. ¹⁷ گوشتیش:
«پرواکین ہداوندین ہدا!
ما تیی شگرا گرین،
ہما کہ ہست انت و ہست بوتگ،
چیا کہ تتو وتی مزین زور و واک دستا گپتگ و
ہکمرانی ہندات کرتگ.

18 کئوم زهر گپتگ انت و
تئی گزب آتکگ.
مردگانی دادرسیئے وهد رستگ.
تئی هزمتکارین پیگمبران،
تئی پلگارتگینان و
هرکسا که تئی نامئے ترس هست،
کسان و مزن،
آیانی مژ دئیگئے وهد آتکگ و
همایانی برباد کنگئے وهد
که زمینا برباد کنگا انت.»

19 پدا هُدائے پرستشگاه ارشا پیچ کنگ بوت و هُدائے اهد و کرارئے پیئی،* آییئے پرستشگاهئے تھا گندگ بوت. گروکی شههم،
برزین تتوار و گزند اتنت، زمین چنڈ و سک باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

12 آسمانا مزین نشانیه زاهر بوت: جنینے که رُچ آییئے پوشاک ات، ماه پادانی چیزا و دوازده استاری تاجے سرا آتی. ² لاپی پُر ات و چه چلگی دردان کوکارا ات، چلگ بیگئے تتورشتان ات. ³ پدا دگه نشانیه آسمانا زاهر بوت: بلاهین سهرین اژدیای، هیت سرگ و ده کانٹی پر ات و هیت تاجی سرا ات. ⁴ اژدیائے لُکا آسمانئے استارانی سئے یک رُیت و زمینا دئور دات. جنین که چُکا کپیگی ات، اژدیا، جنینئے دیما اوشتاتگ ات تان انچو که آییئے چُک پیداک بیت، هما دمانا چُکا بوارت. ⁵ جنینا مردین چُکے پیداکرت، هما که «آییا سجهین کئومانی سرا گون آسنین آسیا هکمرانی کنگی انت.» جنینئے چُک پیچ گرگ و هدا و آییئے تهتئے کرا برگ بوت. ⁶ جنین تتک و گیابانا شت که اودا هُدایا په جنینا جاگهے تئیار کرتگ ات تانکه آ، هزار و دوسد و شست رُچا اودا چارگ و دلگوش کنگ ببیت. ⁷ پدا آسمانا جنگے بندات بوت. میکاییل و آییئے پریشتگان اژدیائے هلاپا جنگ کرت. اژدیا و آییئے پریشتگان هم جنگ کرت. ⁸ بله اژدیا سرزور نبوت و چه اد و رند آسمانا په آییا و آییئے پریشتگان جاگهے نبوت. ⁹ بلاهین اژدیا در کنگ بوت، هما کوهینن مار، که ابلیس و شعبتان گوشگ بیت و سجهین دنیا یا گمراه کنگا انت. آگون وتی پریشتگان زمینا دئور دئیگ بوت.

10 پدا من برزین تتوارے چه آسمانا اشکت که گوشگا ات:

«نون رکیننگ و زور و

مئے هُدائے بادشاهی و

آییئے مسیهئے اهتیار رستگ،

چیا که مئے براتانی بھتام جنوک،

هما که رُچ و شپ آیانی سرا

مئے هُدائے دیما بھتام جنگا ات،

گلینگ بوتگ.

11 مئے برات، گورانڈئے هون و

وتی شاہدیئے لبزئے سئوآ،
 بھتام جنوکئے سرا بالادست بوتگآنت.
 مرکئے دپما آیان وتی سہئے ہچ پرواہ نکرتگ.
 12 پمیشکا شادھی کنیت،
 او آسمانان و آسمانانی نشتگینان!
 بلہ بژن و آپسوز پہ شما،
 او زمین و دریا!
 چیا کہ شئیتان پہ شما ایر آتکگ،
 چہ زہرا سک پُر انت،
 چیا کہ زانت کہ آییئے وهد کم انت.»

13 وهدے اژدیایا دیست کہ من گلینگ و زمینا دئور دئیگ بوتگان، ہما جنینئے رندا کپت کہ مردین چُکئی پیدا کرتگآت. 14 جنینا مزین وکابئے دو بانزل دئیگ بوت تانکہ بال بکنت و گیابانا وتی جاگہا شت بکنت. آ، اژدا تان وهدیا، وهدان و نیم وهدا* چہ مارئے دزرسا دور دارگ و ہئیالداری کنگ بیت. 15 گڑا مارا چہ وتی دپا کئورئے پئما آپ پیژار دات تان جنینا ہار ببارت. 16 بلہ زمینا جنین کُمک کرت، وتی دپی پچ کرت و ہما کئوری ایر برت کہ اژدیایا چہ وتی دپا در کرتگآت. 17 اژدیا جنینئے سرا سک زہر گپت و گون آییئے اے دگہ چُگان پہ جُگا در کپت، گون ہما چُگان کہ ہڈائے ہکمانی مئوک آنت و پہ ایسیا وتی شاہدیئے سرا مہر اؤشتاتگ آنت. 18 نون اژدیا، تئیابئے ریکانی سرا اؤشتات.

چہ دریا رستری

13 گڑا من دیست کہ چہ دریا رستری چست بئیگا آت. دہ کانٹ و ہپت سرگی پر آت. کانٹانی سرا دہ تاج اتنت و آییئے ہر سرگئے سرا کپری نام پر آت. 2 ہمے رستر کہ من دیست، پلنگیئے ڈئولا آت. پادی پورہ مَمی* پادانی پئما اتنت و دپی شیردی دپیئے پئما. اژدیایا وتی زور، وتی تہت و وتی بلاہین اہتیار ایشیارا داتنت. 3 رسترئے یک سرگیا گوشئیگا کُشوکین تپے پر آت، بلہ کُشوکین تپے ڈراہ بوتگآت. سجھین زمین ہئیران بوت و رسترئے رندگیری ای کرت. 4 آیان ہمے اژدیا پرستش کرت چیا کہ رسترا اہتیار داتگآت و رسترش پرستش کرت و گوشتیش: «کئے رسترئے ڈئولا انت؟ کئے گون ایشیا جنگ کرت کنت؟» 5 رسترا دپے دئیگ بوتگآت کہ بٹاک جنگ و کپرین ہبر کنگا آت و اہتیار دئیگ بوتگآت کہ تان چل و دو ماہا ہرچے کہ کنگ لوثیت، بکنت. 6 ایشیا وتی دپ، ہڈا، ہڈائے نام و آییئے مندجہئے ہلاپا، بزان ہمایانی ہلاپا پہ کپر کنگا پچ کرت کہ ارشا نشتگآنت. 7 آییہ اجازت دئیگ بوت کہ ہڈائے پلگارتگین مردمانی ہلاپا جنگ و جدال چست بکنت و آیان پرؤش بدنت. آییہ ہر کبیلہ، کئوم، زبان و راجئے سرا اہتیار دئیگ بوت. 8 زمینئے سرا نشتگین سجھین مردم رسترا پرستش کنت، آ سجھین کہ آیان نام دنیائے آڈ بئیگا پیسر «زندئے کتابئے» تھا، گورانڈئے کتابا نبشته کنگ نبوتگآنت، ہما گورانڈ کہ ہلار کنگ بوتگآت. 9 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت.
 10 «آ کہ بندیک بئیگی انت،
 بندیجاہا رتوت.

آ کہ گون زهما کُشگ بئِگی انت،
گون زهما کُشگ بیت.»
اشیئے تها هُدائے پلگارَتگین مردمان اؤپار* و ایمائے زلورت انت.

چه زمینا رسترے

11 گؤا من دگه رسترے دیست که چه زمینا چست بئِگا ات. اشیا گوراندئِیے دُئولا دو کانٹ پر ات بله اژدیائے دُئولا هبرا ات.
12 اشیا ائولی رسترے سجھین اِهتیار گون ات و چه هماییے نیمگا کار کنگا ات. زمین و زمینے سرا نشتگین مردمی پرماتنت که ائولی رسترے پرستشا بکننت، هماییے که کُشوکین ئِپی دُراه بوتگ ات. 13 اشیا مزین نشانی پیش داشت، آسی هم چه آسمانا تان زمینا مهلوکئے چمانی دِیما اِیر گیتک. 14 اے نشانیانی سئوبا که اشیا رسترے دِیما پیش دارکئے اجازت دئیگ بوت، اشیا زمینے سرا نشتگین مردم رَد دانتت. هُکمی دانتت که «هما رسترے شریا بئے جوڑ کنیت که زهمے لگتگی، ئِپیگ بوتگ بله انگت زندگ منتگ.» 15 دومی رسترا اجازت دئیگ بوت که ائولی رسترے بئتا ساه مان بکننت تانکه ائولی رسترے بئتا هبر هم کرت بکننت و همایان بکُوشارینیت که اے بئتا پرستش نکننت. 16 اشیا سجھین مردم، کسان و مزین، هستومند و نيزگار، آزات و گلام، اے هُکم دانتت که وتی راستین دستا یا پیشانیگا نشانے پر بکننت، 17 تانکه آهچي گپت یا بها کرت مکننت، اگن نشانیش پر نه انت. نشان رسترے نام یا آبیئے نامے نمبر ات. 18 ادا هکمت پکار انت. بئتا هما کس رسترے نمبراً حساب کنت که زانتی هست، چیا که اے نمبر بنی آدمئِیگ انت. و اشیئے نمبر ششسد و شست و شش انت.

گوراند و یکسد و چل و چار هزارین مردم

14 رندا من چارت ته هما گوراند سَهیونئے کوهئے سرا اؤشتاتگ و یکسد و چل و چار هزار مردمی گون که آبیئے و آبیئے پتے نامش پیشانیگئے سرا نبشته انت. 2 و من تتوارے چه آسمانا اشکت، چو بازین آپانی تتوارا، پوره بلاهین گُردئِیے تتوار ات. اے تتوار که من اشکت پوره چنگ جنوک اتنت که وتی چنگان جنگا اتنت. 3 اے یکسد و چل و چار هزارین مردم، تهنتے دِیما و چارین سهدار و کماشانی دِیما نوکین سئوتے جنگا اتنت. آبیئد چه هما یکسد و چل و چار هزارینان که چه زمینا مۆکگ* بوتگ اتنت، دگه کسا اے سئوت در برت نکرت. 4 اے هما انت که وتا گون جنینان پلِیتش نکرتگ چیا که دست نشتگین انت. هر جاگه که گوراند رثوت، اے زندگیری کنتت. اے چه مردمانی نیاما مۆکگ بوتگ انت، هُدا و گوراندئے ائولی بر و سمر انت. 5 چه آپانی دپا هچ درۆگ در نعیاتکگ و بیمیار انت.

سعیین پریشنگ

6 پدا من دگه پریشنگه دیست، آسمانے نیاما بال ات. ابدی وشین مستاگے گون آتی که په زمینے سرے نشتگینان، په هر کئوم، کبیله، زبان و راجا جاری بجننت. 7 گون بُرزین تتواریا گوشتی: «هُدائے بیما دلا بدارت و آپیا شان و شعوکت بدئِییت چیا که آبیئے دادرسیئے ساهت آتکگ و رستگ. هماییا پرستش بکنیت که آسمان و زمین، دریا و آپی چمگی جوڑ کرتگ انت.»

8 چه ایشیا رند، دگه پریشتگے، دومی پریشتگ آتک و گوشتی: «کپتگ، مزین شهر، بابل کپتگ، هما که وتی زنهکاریانی مسست کنوکیں شرابی سجھین کتومانا وارینتگ.»

9 رندا دگه پریشتگے، سئیمی پریشتگ آتک. گون بُرزین تئواربا گوشتی: «اگن کسے رستر و آییے بُتا پرستش بکنت و پیشانیگا یا دستا آییے نشانا بزوریت، 10 آ، هُدائے هِژمے هما پهکین شرابا وارت که هُدائے گزبے پیالها ریچگ بوتگ و گون آس و گوکرتا پاکین پریشتگانی دِیما و گورانڈے دِیما هم آزاب دئیگ بیت. 11 آیانی آزابے دوت ابد تان ابد چست بنت. هما که رستر و آییے بُتا پرستش کنت یا رسترے نامے نشانا زورنت، آیان روچ و شپ هچ آرام نبیت. 12 ادا هُدائے پلگارتگینان سبر و اؤپار پکار انت، همایان که هُدائے هُکمانی سرا کار کنت و په ایسیا وتی ایمانے سرا مھر اؤشتنت.»

13 گزا من چه آسمانا تئوارے ایشکت، گوشگا ات: «نیشته کن: مُردگ بهتاور انت، هما که چه اِد و رند هُداوندے راها مرنت.»
پاکین روہ هم گوشیت: «هئو، آیانی زهمت کَشی هلنت و آرام گرت، چیا که آیانی کرتگین کار آیانی همراه انت.»

زمینے روَن و مؤش

14 من چارت ته اسپیتین جبرے و جبرے سربرا پوره انسانے چُکئے ڈتولینے نیشگ. آییے سرا تلاهین تاجے و دستا تیزین داسے. 15 دگه پریشتگے چه پرستشگاها در آتک، په بُرزتئواربا دیم په همایا کوکارا ات که جبرے سرا نیشگ ات: «وتی داسا دِیما بیار و بُرن، چیا که روَن و مؤشے وه آتکگ. زمینے کشار رستگ و تئوار انت.» 16 گزا هما که جبرے سربرا نیشگ ات، وتی داسی زمینے سرا سُرینت و زمین روَن و مؤش بوت.

17 دگه پریشتگے چه آسمانی پرستشگاها در آتک. آییما هم تیزین داسے گون ات. 18 دگه پریشتگے چه کُربانجاها آتک که آسے سرا اهتیار هیست ات. آییما گون بُرزین تئواربا گون همایا گوشت که تیزین داسی گون ات: «وتی تیزین داسا دِیما بیار و زمینے انگورے دُرچکانی هُوشان بَر، چیا که نون انگور رستگ انت.» 19 گزا پریشتگا وتی داس زمینے سرا سُرینت، انگوری مُچ کرتنت و هُدائے گزبے مزین شرابکشی هئوزے* تها دئور دانت. 20 شرابکشی هئوز چه شهر ا دن لگت دئیگ بوت و چه هئوزا هون در آتک. هون انچو باز ات که اسپانی لگامان سر بوت و تان سیدس کیلومیترا* چو آپا تتک.

موسائے و گورانڈے سئوت

15 رندا من آسمانا دگه هئیران کنوک و بلاهین نشانے دیست، هپت پریشتگ که هپتین گُدسری آزابش گون اتنت، گُدسری، پمیشکا که گون اشان هُدائے گزب سرجم بیت.

2 پدا من چیزے دیست، دریائے پئیمما ات بله چو شیشگا ات، گون آسا هئوار. و من دیست شیشگی دریائے کشا هما اؤشتاتگ اتنت که رسترے سرا و آییے بُت و نامے نمبرے سرا سوین بوتگ اتنت. چنگش دستا ات که هُدایا داتگ اتنت. 3 آیان هُدائے هزمتکار موسائے سئوت دپا ات و گورانڈے سئوت هم. گوشگا اتنت:

«تئی کار مزن و هئیران کنوک انت،

او پرواکین هُداوندین هُدا!

تئی راه پہ آدل و راستی آنت،
 او کٹومانی بادشاہ!
 4 کئے آنت کہ چہ تئو نٹرسیت،
 او ہداوند!
 کئے آنت کہ تئی ناما شوکت نذنت؟
 چیا کہ تھنا تئو پاک آئے.
 سجھین کٹوم کاینت و
 تئی بارگاہا ترا پرستش کنت،
 چیا کہ تئی آدلین کار
 زاهر بوتگ آنت.»

ہیت پریشنگ و ہیت آزاب

5 چہ اشیا رند، من چارت و پرستشگاہ، بز ان «شاہدیئے تمبو» ارشا دیست کہ پیچ آت. 6 ہپتین پریشنگ کہ ہپتین آزابش گون اتنت، چہ پرستشگاہا ڈٹا در آتکت. آیان سپا و رُزناہن لیلیمین* گڈ و پوشاک گورا آت و سینگا تلاہین پئی اش بستگ آت. 7 پدا چہ چارین سہداران یکنا ہپتین پریشنگانا ہیت تلاہین درپ دات کہ چہ ہدائے گزبا پُر اتنت، آبد تان آبد زندگین ہدائے گزبا. 8 پرستشگاہ چہ دوٹا پُر بوت کہ چہ ہدائے شوکت و آییئے زورا آتک و کسا تان ہما و ہدا پرستشگاہئے تھا شت نکرت کہ ہپتین پریشنگانی ہپتین آزاب سرجم نبوتنت.

ہدائے گزبے ہپتین درپ

16 پدا من بُرزین تئوارے اشکت کہ چہ پرستشگاہا پداک آت و گون ہپتین پریشنگان گوشگا آت: «برئوت و ہدائے گزبے ہپتین درپان زمینئے سرا بریچیت.»
 2 گزبا ائولی شت و وتی درپی زمینئے سرا ریتک. ہما مردمان ہراب و دردناکین ریش در آتک کہ رسترئے نشانہ پر آت و آییئے بٹا پرستش کنگا اتنت.

3 پدا دومیا وتی درپ دریائے سرا ریتک. دریا چو مُردگیئے ہونا بوت و آییئے تھئے ہر سہدار مُرت.
 4 پدا سئیمیا وتی درپ کٹور و چمگانی سرا ریتک و آہون بوتنت. 5 گزبا من اشکت کہ آپانی پریشنگ گوشگا آت:
 «تئو آدل آئے، تئو کہ ہستئے و بوتگئے،
 او پاکین!
 چیا کہ تئو آے دادرسی کرتگ آنت.
 6 اشان تئی پلگارتگین مردم و پیگمبرانی ہون ریتکگ،
 پمیشکا تئو اشنا ہون پہ نوشگا داتگ.
 آے ہمیشیئے لاک آنت.»

7 و من اِشکت کہ کُربانجاہ گُوشگا اُت:

«هئو، او پُرواکین ہُداوندین ہُدا!»

تئی دادرسی راست و پہ اَدل اُت.»

8 نون چارمیا وتی دَرپ رُچئے سرا ریتک و رُچا اجازت دئیگ بوت کہ مردمان گُون آسا بسوچیت. 9 مردم چہ اے سکین گرمیا سکتت، بلہ پشومان بیگ و ہُدایا شان و شوکت دئیگئے بدلا، ہما ہُدائے نامئے ہلاپا کُپرش کرت کہ اے آزابانی سرا اہتیار ہست اُت.

10 رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے تھتئے سرا ریتک. آبیئے بادشاہی سیاہ و تہار بوت و مردم چہ اے پریشانیا وتی زبان و لَلکان جایگا اتنت. 11 پہ وتی درد و ریشان بُرزین اُرشئے ہُدائے ہلاپا کُپرش کرت، بلہ چہ وتی کاران پشومان نبوتنت.

12 پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کئور، پراتئے سرا ریتک و کئورئے آپ ہُشک بوت تانکہ رُدراتکی بادشاہانی راہ ساپ بیبت.

13 من سئے پلپتین روہ دیست گُوشئیگا پُگل اتنت کہ چہ اُدیائے دپا، رسترئے دپا و چہ دروگین پئیگمبرئے دپا در آیکا اتنت. 14 اے ہما پلپتین روہ اُت کہ موزہ پیش دارنت و سَجھین دنیائے بادشاہانی کُرا رئونت کہ آیان پہ جنگ کنگا یکجاہ بکننت، ہما جنگ کہ پُرواکین ہُدائے مزین رُچا بیت.

15 «بچار، من دُزکایے کایان. بہتاور ہما انت کہ آگاہ مانیت و وتی پُشاکان تئیار داریت تانکہ آجاندر در مئیئت و آبیئے ننگ کُندگ مبیبت.»

16 پلپتین روہان اے بادشاہ ہما جاگھا مُچ کرتنت کہ ایرانی زبانا نامی ہارمگدون انت.

17 نون ہپتیمیا وتی دَرپ گواتا ریتک و بُرزین تتوارے چہ پرستشگاہئے تھتا اُتک، گُوشگا اُت: «کار ہلنگ.» 18 گُروکان جت، بُرزین تتوار و گُرد بوت و انچین بلاہین زمین چنڈے اُتک کہ چہ ہما وهدا کہ انسان زمینئے سرا پیداک بوتگ، چُشین زمین چنڈے نبوتگ، انچین زورمندین زمین چنڈے اُت. 19 مزین شہر، بابل سئے ٹکُرا بھر بوت و کئومانی شہر کپنتت و ہُدایا مزین شہر، بابل یات اُت و وتی گُزب و ہژمئے شرابے پیالھی آیارا دات. 20 ہر جزیرہ گار بوت و ہچ کؤہ پُشت نکپت. 21 بلاہین ترؤنگلے بوت. ہر یک ترؤنگلے چل کیلوئے * کساسا گران اُت و چہ آسمانا مردمانی سرا کپت. آیان پہ ترؤنگلے توپائے آزابا ہُدائے ہلاپا کُپر کرت، چیا کہ اے آزاب سَک تُرسناک اُت.

مزین کھبگ

17 رندا چہ ہما ہپتین پریشتگان کہ ہپت دَرپش گُون اُت، یکے اُتک و گُون من ہبری کرت و گوشتی: «بیا ادا من ترا ہما مزین کھبگئے سزایا پیش داران کہ بازین آپانی سرا نشتگ. 2 گُون آیا زمینئے بادشاہان زنا کرتگ و زمینا نشتگین مردم آبیئے زنهکاریئے شرابا بیسار کرتگ اُت.» 3 پدا پریشتگا منا روہئے تھا گیابانیا برت و من جنینے دیست کہ انچین رُژنا سُہرین رسترئے سرا نشتگ اُت کہ کُپری نامان پُوشتگ اُت و ہپت سَگ و دہ کانٹی پر اُت. 4 جنینا جمو* و رُژنا سُہرین گُد گُورا اُت. گُون تلاہ و گرانہپان سنگ و مُرواردا سمبھتگ اُت. تلاہین پیالھے دستا اُتی کہ چہ بژناکین چیژ و آبیئے زنهکاریانی پلپتین پُ اُت. 5 آبیئے پیشانیگا نامے نبشته اُت کہ رازے اُت: «مزین بابل. کھبگانی و زمینئے پلپتینی مات.» 6 نون من دیست کہ جنین چہ ہُدائے پلگارتگینانی و ایسائے شادانی ہونئے نؤشگا نشہ و ملار اُت. من کہ دیست، سَک ہیران و ہبکھ منتان. 7 پریشتگا

21:16 اَسلیگین یونانی نبشتانگ گُوشیت: تالانتیئے. تالانت یک دابین زُرے اُت. یک تالانت، پانزدہ سالے مَز اُت و گرانیا تالانتے کساس چل کیلو اُت.

4:17 جمو، رنگے کہ پارسیا بنفش و اردوا بنفشی گُوشنتی.

گۆن من گوشت: «تئو پرچا هئیران ائے؟ من ترا اے جنین و هما هپت سَرگ و ده کانئی رسترے رازا گویشان که جنین آییآ سوار انت. 8 آ رستر که تئو دیست، یک وهدیآ هستآت، نون نیست انت بله چه جُهَلین تَهْترونا در آبیگی انت و بریادیے نیمگا رئوت. زمینا نشتگین هما مردم که چه جهائے جزو بیگی و هدا آیانی نام «زندئے کتابا» نبشته نه انت، اے رسترا که گندنت هئیران بنت، چیا که اے رستر یک وهده هستآت و نون نیست انت بله پدا آبیگی انت. 9 په ایشیے سرید بیگا داناین سرے لؤئیت. هپتین سر، هپت کوه انت که آیانی سرا جنین نشتگ. هپت بادشاه انت هم، 10 پنچئے بادشاهی هلاس بوتگ، یکے انون بادشاه انت و دگه یکے انگت نیاتکگ و آ، وهده کئیت، آلم په کمین وهدیآ مانیت. 11 هما رستر که یک وهده هستآت و نون نیست انت هشتمی انت، بله چه هپتینان یکے و تباهیے نیمگا رئوت. 12 و دهین کانث که تئو دیستنت، ده بادشاه انت که انگت هچ بادشاهی اش نرستگ، بله آیان رسترے همراهیآ په یک ساهتیآ بادشاهیے اهتیار رسیت. 13 اے سجهپینانی مکسد یک انت و اے وتی زور و اهتیارا رسترا دئینت. 14 اے گۆن گوراندئا جنگ کننت بله گوراندئا ایشان پرؤش دنت، چیا که آهداوندانی هداوند و بادشاهانی بادشاه انت و هما که گۆن آییآ گۆن بنت، آییے تتوار جتگین، در جتگین و وپادارین همراه انت.»

15 نون پریشتگا منا گوشت: «هما آپ که تئو دیستنت، همودا که کهبگ نشتگ، کئوم، مچی، راج و زبان انت. 16 هما رستر و دهین کانث که تئو دیستنت گۆن کهبگا نپرت کننت، آییآ وئیران و جاندر کننت، آییے گوشتا ورنت و آییآ گۆن آسا سوچنت. 17 چیا که هدا یا آیانی دلا داتگ که هدا ئے مکسدئے سرا کار بکننت، همشئور بینت و وتی بادشاهیآ رسترا بدئینت تان هما وهدا که هدا ئے هبر سرجم و پوره بنت. 18 و هما جنین که تئو دیست، مزین شهر انت که زمینئے سرئے بادشاهانی سرا هکمرانی کنت.»

بابلئے سرا زار و پریات

18 چه اے چیژان و رند من دگه پریشتگے دیست که چه آسمانا ایر آییگا ات. آییآ مزین اهتیارے گۆن ات و زمین چه آییے شان و شئوکتا رژنا بوت. 2 گۆن مزین تتواریا کوکاری کرت:

«کپتگ، کپتگ، مزین بابل،

نون پلپتین روہانی منندجاه بوتگ و

هر ناپاکین ارواہے جاگه انت و

هر ناپاکین مرگے کدوه انت و

هر ناپاک و بژناکین سهدارے لوگ انت.»

3 چیا که سجهپین کئومان

آییے زنائے مست کنوکین شراب وارتگ.

جهائے بادشاهان گۆن آییآ زنا کرتگ و

دنیا ئے سئوداگر چه آییے زیادهین ائیش و آسودگیان

هستؤمند بوتگ انت.

بابلئے سزا

4 رندا من چه آسمانا دگه تتوارے اشکت، گوشگا ات:

«او منی مردمان! چه ایشیا در آیت

تانهکه شما اِشيئے گناهان شريك مبيت و
 اِشيئے ازاب شممے سرا مكپنت،
 5 چيا كه اِشيئے گناه سر په سر انت و آسمانا رستگانَت و
 هُدايا آييئے رَدِين كار يات كرتگانَت.
 6 هرچے كه آيا كرتگ گون آيا هما پئما بكنيت و
 دو سرى * بدئيئتي،
 هما پيالاه كه آيا اير ريتكگ، چه هما پيالها
 په آيا دو سرى اير رپچيت.
 7 همينچك كه وتا شان و شوكتي داتگ و
 ائيش و نوشے تها زندي گوازيتنگ،
 نون همينچك ازابي بدئيئت،
 چيا كه وتي دلا گوشتگی:
 «من ملكهے آن و تهتے سرا نشتگان،
 جنوزامے نه آن و
 هچبر پُرس ننگدان.»
 8 اِشانی سئويا يك روچيئے تها آييئے ازاب،
 بزانت مرک، پُرس و دُکَال کايئت و
 آ گون آسا سوچگ بيت،
 چيا كه هُداونديئ هُدا پرواک انت و
 آييئے دادرسيا كنت.»

په بابلآ سئے برا آپسوز

9 زمينئے بادشاهان كه گون بابلئے شهرا زنا كرتگ و ائيش و نوشے زنديش گوازيتنگ، وهدهے آييئے سُچگئے دوتان گندنت، په
 آيا گريونت و پُرسياگ بنت. 10 آييئے ازابا كه گندنت، تُرسنت، دور اوشنتت و گوشنت:
 «آپسوز، آپسوز، او مزنيں شهرا!
 او بابل، او مهُكمين شهرا!
 چيا كه يك ساهتيئے تها تئبي دادرسيايے وهدهے رست.»
 11 زمينئے سئوداگر گريونت و په آيا پُرسياگ بنت، چيا كه آيانى سامانان نون كس په بها نزوريت؛ 12 تلاه، نُگره، گرانبهايں سنگ
 و مُروارد، ليلمين گد، جمو و هرير و رُژنا سُهريں گد و هر پئيمين و شبويں دار، هر پئيمين آجين* چيز، چه گرانبهايں دار، بُرنج، آسن
 و سينگ مرمرا جوژ كرتگين چيز، 13 دارچيني، مساله، سوچكي، مُر، سوچكي، شراب، زئيتونئے تيل، گهترين آرت، گندم، گوک و
 پس، اسپ و اسپگاژي، گلام و انساني زند.
 14 هما بر و سمر كه شممے ارواه

پہ آيا ھڏوناڪ* بوتگ،
 چه شمعے دستا شتگ.
 سجھين زينتي و ڏريشوكين چيڙ
 چه شمعے دستا شتگ آنت و
 نون هچبر در گيجگ نبت.
 15 اے چيڙاني سئوداگر که چه اے کهبگا هستومند بوتگ آنت، چه آيے آباے ترسا دور دورا اوشتنت، گريونت و پُرسیگ بنت.
 16 گوشنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزين شهر!
 چيا که ليلمين گد، جمو و رُژنا سُهرين پوِشاک گورا دئيگ بوتے و
 گون تلاه و گرانبھارين سنگ و مُرواردا سمبھينگ بوتے،
 17 بله چُشين بلاھين مال و ملکت يک ساھتيے تها تباہ کنگ بوت.»
 سجھين ناھدا، جانشو و هما مردم که دريايا سپر کننت يا کار کننت دور اوشتاتگ اتنت. 18 وھدے آيے سُچگے دوٿش ديست،
 کوکارش کرت و گوشتیش: «اے مزين شهرے ڏٿولين دگه شهرے بوتگ؟» 19 آھاڪ په سر بوتنت و گريوان و مٿڪ آرانا کوکار
 کنگا اتنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزين شهر!
 هما که دريايا بوجيگش هستات،
 چه تئي مال و ملکتا هستومند بوتگ آنت،
 بله يک ساھتيے تها تباہ کنگ بوتے.»
 20 آيے سرا شادھي کنيت، او آسمانان!
 شادھي کنيت، او ھدائے پلگارتيگن مردمان، او کاسد و پئيگمبران!
 چيا که ھدايا اشيے دادرسی هما پئيما کرتگ که اِشيا گون شما کرتگ.

بابلے آسر و آکبت

21 پدا پُرواکين پريشتگيا، جنتري* تائے کڏين مزين سنگے چست کرت و دريايا دٿور دات و گوشتي:
 «گون همے ترنديا مزين شهر، بابل جهلاد دٿور دئيگ بيت و
 پدا هچبر شوھاز کنگ بوت نکنت.
 22 چنگ جنوک، سازگر، نل و سُرنا جنوکاني سازے تٿوار
 پدا هچبر تئي تها اِشکنگ نبيت.
 هچ ھنرے ھنرمند
 پدا هچبر تئي تها شوھاز کنگ نبيت.
 جنتري تٿوارے
 پدا هچبر تئي تها اِشکنگ نبيت.
 23 چراگے رُژن

پدا هچبر تئیی تھا ندریشیت.
 سالونک و بانوری تتوارے
 پدا هچبر تئیی تھا اشکنگ نیت،
 چیا که تئیی سئوداگر زمینے سکین مزین مردم بوتگانت و
 تئیی جادوگریئے سئوبا، سجھین کثوم رد دئیگ بوتگانت.
 24 پیگمبر و هُدائے پلگارتگین مردم و هرکس که دنیائے تھا کُشگ بوتگ،
 آیانی هون اے شهرئے تھا در کیت.»

بابلئے کپگئے سرا هُدائے شگر

- 19 چه اے چیژان و رند من انچین مزین تتوارے اشکت، گوشئیگا آسمانا سکین بلاهین مچیئے تتوار ات، گوشگا اتنت:
 «هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
 رکنینگ و شوکت و زور مئے هُدائیگ انت،
 2 چیا که آییئے دادرسی راست و په ادل انت.
 آییما هما مزین کهبگ سزا داتگ
 که زمینی گون وتی زنهکاریان گمراه کرتگات.
 هُدایا چه آییما وتی هزمتکارانی هونئے بیر گپتگ.»
 3 و آیان یک رندے پدا گوشت:
 «هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
 ابد تان ابد چه آییما دوت چست بیت.»
 4 پدا بیست و چارین کماش و چارین سهدار دیم په چیر کپنتت. تهتئے سرا نشتگین هُدایش پرستش کرت، گوشتیش:
 «آمین. هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.»
 5 گزا چه تهتا تتوارے آتک، گوشتی:
 «مئے هُدائے تتوسیپا بکنیت،
 او آییئے سجھین هزمتکاران
 او سجھین هُداترسان،
 کسان و مزنا!»
 6 پدا من انچین تتوار اشکت که چو مزین مچی و بازین آپ و ترندین گُردانی تتوارا اتنت که گوشتیش:
 «هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
 چیا که مئے پرواکین هُداوندین هُدا هکمرانی کنت.
 7 گل ببین و شادهی بکنین و
 همایا شان و شوکت بدئیین،
 چیا که گورانڈئے سورئے وهد آتکگ و
 آییئے بانورا وتا تئیار کرتگ.
 8 آییما لیلمین، رژنا و سپاین گُد،

پہ گورا کنگا دئیگ بوتگ.»

لیلمین گڈ، ہڈائے پلگارتگین مردمانی پھرِزکاری اُنت.

9 پدا پریشتنگا منا گوشت: «نبشته کن: بہتاور اُنت ہما کہ گورانڈئے سورئے شاما لؤٹگ بوتگ اُنت.» پدا گوشتی: «اے ہڈائے راستین ہبر اُنت.»

10 نون من آئیئے پادانی دیمہ سجدہ کنگا کپتان، بلہ منا گوشتی: «چو مکن، من ہم تئی و تئی براتانی ڈٹولین ہزمتکارے آن کہ ایسائے شاہدیا دئینت. ہڈایا پرستش کن. ایسائے بارٹوا شاہدی دئیگ پئیگمبریئے جٹوہر اُنت.»

رستر پرؤش وارت

11 من دیست کہ آسمائے دپ پیچ اُنت و منی دیمہ اسپیتین اسپ و اسپسوارے. اسپسوارے نام «وپادار و راست» اُت. پہ اُدل دادرسی کنت و پہ اُدل جنگ ہم کنت. 12 آئیئے چم چو روکین آسا اتنت و بازین تاجے سرا اُتی. آئیئے سرگٹے سرا نامے نبشته اُت کہ آئیئے جندا ابید، دگہ کسا اے نام نزانٹ. 13 آیا ہونا مینتگین کباہے گورا اُت و نامی «ہڈائے گال» اُت. 14 آسمانی پئوج، ہمایئے پُشتا گون اتنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و اسپیتین لیلمین پؤشاک گورا.

15 چہ اسپسوارے دپا تیزین زہمے در آیکا اُنت تانکہ گون اُشیا کتومان بجنت و گون آسین آسایا آیانی سرا ہکمرانی بکنت. آ، پُرواکین ہڈائے گزب و ہڑمے شرابکشی ہٹوزا لگت دئیگا اُنت. 16 آئیئے کباہ و رائے سرا نامے نبشته اُنت: «بادشاہانی بادشاہ و ہڈاوندانی ہڈاوند.»

17 پدا من دیست کہ پریشتگے روچے تھا اؤشتاتگ. گون بڑین توارنا سچھین مُرگانی نیمگا کوکّاری کرت کہ آسمائے نیاما بال اتنت:

«بیایت و پہ ہڈائے مزین شاما مچ بیت،

18 تانکہ شما بادشاہانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پُرواکین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سچھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و کسان و مزینانی گوشتا بوریت.»

19 نون من رستر دیست و زمینے بادشاہ و آیانی پئوج ہم دیستنت کہ گون اسپسوار و آئیئے پئوجا پہ جنگا مچ بوتگ اتنت. 20 و

رستر، ہما دروگین پئیگمبریئے ہمراہیا گرگ بوت کہ رسترے دیمہ مۆجھی پیش داشتگ اُت. گون اے مۆجھان، آیا ہما رد داتگ اتنت کہ رسترے نشانیش زرتگ اُت و آئیئے بئش سجدہ کرتگ اُت. دوین، زندگا ہما گورما* دئور دئیگ بوتگ اتنت کہ گون آس و گوکرتا بُن اُت. 21 آ دگہ پئوجی گون اسپسوارے زہما کہ چہ آئیئے دپا در آیکا اُت کُشگ بوتنت و سچھین مُرگان و تا چہ آیانی گوشتا سیرلاپ کرت.

ھزارین سال

20 رندا من پريشنگے ديست که چه آسمانا اير آيگا آت. آييا جُهَلين تَهْتروئے کليت و مزين زمزيلة دستا آت. ² و آييا ازديا گپت و په هزار ساللا بست، بزان هما کديمي مار که ايليس و شَعيتان انت. ³ جُهَلين تَهْتروئے تها دئوري دات و تَهْتروئے دپي کبل کرت و مَهر جت که تان اے هزارين سال پوره مِبت، آدگه برے کثومان رَد دات مکت. چه هزارين سالان و رند، آلما شَعيتان په کُمکين وهديا آرات کنگ بيت.

⁴ رندا من تهت ديست و آ که تهتانی سرا نشتگانت، آيان دادرسيئے اِختيار دئِيگ بوت. و من همایانی ارواه ديستنت که آيانی سر په ايسائے بارئوا شاهدي دئِيگ و هُدائے هبرئے سئوبا بَرگ بوتگانت، همایانی که رستر و آيئے بئش سجده نکرَتگ آت و وتی پيشانيگ يا دستئے سرا آيئے نشانِش نرَتگ آت. آپدا زندگ بوتنت و په هزار ساللا گُون مَسِيها هُکمرانی اش کرت. ⁵ اے ائولي جاه جَنگ انت. پَشت کپتگين مُردگ، تان هما وهدا پدا زندگ بوتنت که اے هزارين سال پوره نبوتگانت. ⁶ بَهتاور و پاک و پلگار آت هما که اے ائولي جاه جنگا شريك بنت، دومی مرکا آيانی سرا هچ اِختيار نيست و آ، چه هُدا و مَسِيهئے نيمگا دینی پيشوا جوُر بنت و گُون مَسِيها تان هزار ساللا هُکمرانی کننت.

شَعيتائے گُدي سزا

⁷ وهدے هزارين سال سَرجم بنت، شَعيتان چه وتی بنديجاها آرات کنگ بيت و ⁸ زمينئے چارين کُنْدان نشتگين کثومانی رَد دئِيگا رئوت که آجوج و ماجوج آت. اِشان په جنگا مِج کنت. اے دريائے ريکاني کساسا باز بنت. ⁹ اے سَجَهين کثوم ديم په زمينئے پُراهين پُتا بَرزاد بوتنت و هُدائے پلگار تگين مردمانی اُرد* و دؤستناکين شَهْرش چپ و چاگرد کرت، بله آسے چه آسمانا جهلاد آتک و ايري بُرنت. ¹⁰ پدا اِشانی رَد دئِيوک، ايليس، آس و گوکرتئے گورما دئور دئِيگ بوت، همؤدا که رستر و درؤگين پئِيگمير آت. اِشان، شپ و رُوج، ابد تان ابد آزاب رسيت.

بلاھين اسپيتين تهت

¹¹ رندا من بلاھين اسپيتين تهتے ديست و هما هم که تهتئے سرا نشتگات. زمين و آسمان چه آيئے ديم تکتنت و په زمين و آسمانا هچ جاگھے پَشت نکپت. ¹² من مُردگ ديستنت، مزن و کسان، که تهتئے ديم اؤشتاتگانت. کتاب پچ کنگ بوتنت و دگه کتابے هم پچ کنگ بوت، «زندئے کتاب». مُردگ وتی کرتگين کارانی حسابا دادرسي کنگ بوتنت، هما کارانی حسابا که کتابانی تها نشتگات. ¹³ دريايا وتی لاپئے مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جهاننا هم وتی توکئے مُردگ در کرتنت و هريکے وتی کرتگين کارانی حسابا دادرسي کنگ بوت. ¹⁴ مرک و مُردگانی جهان، آسئے گورما دئور دئِيگ بوتنت. اے آسئے گورم، دومی مرک انت. ¹⁵ اگن کسيئے نام «زندئے کتابئے» تها نبشته نه آت، آ، آسئے گورما دئور دئِيگ بوت.

نوکین آسمان و نوکین زمین

21 رندا من نوکین آسمان و نوکین زمينے ديست چيا که ائولى آسمان و ائولى زمين گار بوتگ اتنت و دريا هم نون نيست ات. 2 و من پاکين شهر ديست، نوکين اورشليم، چه هداے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات. بانورپے ڈئولا تتيار کنگ و په وتي لوگ واجها سمبهنگ بوتگ ات. 3 و من بوزين توارے اِشکت که چه تهتا پيداک ات، گوشگا ات:

«بچار! هداے منندجاه مردمانى کرا انت،

نون آ وت آيانى کرا نندوک بيت.

آ، هداے مردم بنت و

هدا وت گون آيان يکجاء بيت.

4 هدا چه آيانى چمان هر آرسينا پهک کنت.

مرک نون پشَت نکپيت و

نه پُرس و نه زارى و نه درد بيت،

چيا که پيسريگين چيز گوستگانء.

5 هما که تهتے سرا نشتگانء، گوشتى: «بچار، من سجھين چيزان چه نوکسرا اڈ کنان.» پدا گوشتى: «نشته کن، چيا که اے هبر پُراهنتبار و راست انت.» 6 چش هم منا گوشتى: «کار هلنتنت. بندات من آن و هلاسى من آن، *بُنکيج و آسر. هما که تنيگ انت، من آيا چه زندے چمگا مپت و بے زرا آپ دئيان. 7 هما که سوپين بيت، اے سجھين چيزى ميراسا رسنت، من آيے هدا بان و آ منى چگ بيت. 8 بله لگور و ناباور و هما که بزناک انت، هونيك و زنهکار و جادوگر و بُتپرست و سجھين دروگبند، اِشانى آسر اِش انت که آسے گورما گون آس و گوکرتا سوچگ بننت. اے دومى مرک انت.»

نوکين اورشليم

9 چه هما هپتين پريشتگان که چه گڈى هپتين آزابان پرين هپت درپش گون ات، يکے اتک و منا گوشتى: «ادا بيا، من ترا بانورا پيش داران، گورانڈے لؤگانکا.» 10 آيا روھے تھا منا بلاهين و بوزين کوهيے سرا برت و پاکين شهر، اورشليمى پيش داشت که چه هداے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات و 11 گون هداے شان و شوکتا درپشگا ات. اِشيے درپشناكى چو گرانبهانين سنگ، اكيكے ڈئولا ساپ ات. 12 بلاه و بوزين ديوالے هستاتى و دوازه دروازگ که هر دروازگے دپا پريشتگے اوشاتگ ات و دروازگے سرا نامه نشتگانء. اے اِسرائيلے دوازهين کبيلهانى نام اتنت. 13 رُودراتکا سے دروازگ، شمالا سے دروازگ، جنوبا سے دروازگ و رُوندا هم سے دروازگ اتنت. 14 شهرے ديوالا دوازه بُنرد هست ات و آيانى سرا گورانڈے دوازهين کاسدانى نام اتنت، هر يکيے سرا يک نامه. 15 هما که گون من هبرا ات، کڈ و کساس کنگى تلاهين لُے گون اتى که شهر و آيے دروازگ و ديوالا کڈ و کساس بکنت. 16 و شهر چارکُنڈ ات، همينچک که اِشيے دراجى ات همينچک پراهى. پريشتگا شهر گون لُئا کڈ و کساس کرت، سرجميا کساس دو هزار و دوسد كيلوميتر* ات. دراجى، پراهى و بوزى يکين کدا اتنت. 17 پدا آيے ديوالى کڈ و کساس کرت. انسانى کڈ و کساسے هسابا که پريشتگ کار بندگا ات، ديوال کساس شست و پنج ميتر* ات. 18 شهرے ديوال چه

6:21 اَسليگين نِشتانكا په بِنَدات و هِلاسيَا يونانى زبانه ائولى و آهرى آبانى نام گرگ بوتگ. 16:21 اَسليگين يونانى نِشتانك گوشيت: دوازه هزار شتاديا. 17:21 اَسليگين يونانى نِشتانك گوشيت: يکسد و چل و چار کيوپت.

یَشْمَا* جوڑ کنگ بوتگ آت و شہر چہ پھکین تلاھا، چو شیشگا ساپ. 19 دیوالے بُرد گون ہر وڑین گرانہاین سنگان سینگارگ بوتگ آت. اٹولی بُرد یَشْم آت، دومی نیلم، سیمی اکیک، چارمی زُمُرْد، 20 پنچی سنگ سُلیمان، ششمی روی، ہپتی تلاہ رنگین آکوت، ہشتمی بیپرل، نُہمی پُکراج، دہمی شونزین اکیک، یازدہمی پیروزہ، دوازدهمی جموین آکوت. 21 دوازدهمین دروازگ چہ مُرواردا جوڑ کنگ بوتگ انتت، ہر یک دروازگے چہ یک مُرواردا و شہرے پُراہین دَمک چہ پھکین تلاھا جوڑ کنگ بوتگ آت، چو شیشگا ساپ. 22 من ایشیے تھا ہج پرستشگاہ ندیست، چیا کہ پُرواکین ہداوندین ہدا و گورانڈ ایشیے پرستشگاہ آت. 23 و شہرا نہ روچ پکار انت و نہ ماہ کہ آییَا رُژنا بکننت، چیا کہ ہدائے شان و شئوکت ایشیا رُژنا کنت و گورانڈ ایشیے چراگ انت. 24 کٹوم ایشیے رُژنئے تھا گام جننت و زمینئے بادشاہ وتی شان و شئوکت ایشیے تھا کارنت. 25 ایشیے دروازگ ہچبر روچا بند نبت چیا کہ اوڈا ہچبر شپ نبت. 26 سَجھین کٹومانی شئوکت و شرب ایشیے تھا آرگ بنت. 27 ہج پیمین پلپتین چیر یا ہما کہ بژناکین کار کنت و دروگ بندنت، اوڈا پُترت نکننت، بس ہما شت کنت کہ آیانی نام «زندئے کتابا» نبیسگ بوتگ آت، ہما گورانڈئے کتابا.

زنداپے کٹور و زندئے درچک

22 رندا پریشٹگا منا زنداپے کٹور پیش داشت کہ چو بلورا ساپ آت. چہ ہدا و گورانڈئے تھتا در آیکا انت و 2 شہرے بازارے نیاما تچان انت. کٹورے اے دست و آ دستا زندئے درچکے کہ دوازده بر و سمر کاریت، ہر ماہ چہ برا بار انت و دُرچکے تاک پہ کٹومانی ڈراہ کنگا درمان آت. 3 و ہج پیمین نالتے پشت نکپیت. ہدا و گورانڈئے تھت ہموڈا بیت و آبیئے ہزمتکار آبیئے ہزمتا کنت. 4 آبیئے چہرگا گندنت و آبیئے نام آیانی پیشانیگان بیت. 5 اوڈا ہچبر شپ نبت، چراگ و روچے رُژنئے زلورت نبت، چیا کہ ہداوندین ہدا وت آیانی سرا وتی رُژنا ڈریشینیت و آ، ابد تان ابد ہکمرانی کنت.

گدی ہبر

6 پریشٹگا گون من گوشت: «اے ہبر پُراہتبار و راست آت. و ہداوند، پیگمبرانی روھے ہدایا، وتی پریشٹگ دیم داتگ کہ آبیئے ہزمتکاران اے چیزان پیش بداریت کہ آما زوت بیگی آت.»

7 «بچار، من ایسا، زوت پیداک آن. بہتاور ہما انت کہ ہمے پیشگوئیے ہبرانی پرمانبرداریا کنت کہ اے کتابا مان آت.»

8 و من، یوہتا، ہما آن کہ اے چیزے اشکتگ و دیستگ آت. و ہدے من اشکت و دیست، ہما پریشٹگئے پادانی دیم پہ سجدھا کپتان کہ منا اے چیزے پیش داشتنت. 9 بلہ آییَا منا گوشت: «نہ، چو مکن. من ہم تیبی و تیبی براتین پیگمبرانی ڈٹولین ہزمتکارے آن و ہمایانی ڈٹولینے آن کہ اے کتابے ہبرانی متوک آت. ہدایا پرستش بکن.» 10 رندا منا گوشتی: «اے کتابے پیگمبریے ہبران مہر مجن، چیا کہ وهد نون نژیک انت. 11 ہما کہ بدی کنت، بل آنگت بدی کنت، ہما کہ پلپت انت، بل آنگت پلپت انت و ہما کہ پھریزکار انت، بل آنگت پھریزکاری کنت و ہما کہ پاک و پلگار انت، بل آنگت پاک و پلگار انت.»

12 بچار، من ایسا زوت پیداک آن و منا مژ گون کہ ہرکسا آبیئے کارے ہسابا مژ بدیان. 13 بندات من آن و ہلاسی من آن،* اٹولی و آہری، بُگیج و آسر.

14 بہتاور ہما آت کہ وتی پُشاکان شؤدنت تانکہ چہ زندئے دُرچکا ورگے اجازتش ببیت و چہ شہرے دروازگان، تھا شت بکننت.

15 بلہ کُچک، جادوگر، زنہکار، ہونیک، بُت پرست و ہرکس کہ دروگ بندیت و گون دروگا مہر کنت، اے سَجھین چہ شہرا ڈن بنت.

16 «من کہ ایسا آن، وتی پریشنگ دیم داتگ تانکہ کلیسایانی ہاترا شمارا اے چیزانی شاہدیا بدنت. من داوودے ریشنگ آن و داوودے پشتید ہم. سہبے رُزناين استار من آن.»

17 پاکین روہ و بانور گوشنت: «بیا.»

ہما کہ اشکنت، بل گوشیت «بیا.»

ہما کہ تُئیگ انت، بل کئیت،

ہما کہ لوٹوک انت بل چہ زنداپا مُپت و بے زرا زوریت.

18 من پہ ہرکسا کہ اے کتابے پیشگوئیے لبران اشکنگا انت، شاہدی دئیان کہ اگن کسے ایشانی تھا چیزے گیش بکنت، ہدا آییے سرا ہما آزاران گیش کنت کہ اے کتابے تھا نبشتہ انت. 19 و اگن کسے چہ کتابے پیشگوئیے ہبران چیزے در بکنت، ہدا چہ زندے دُرچکا و چہ پاکین شہرا کہ اے کتابے تھا آیانی بارئوا نبشتہ انت، آییے بہرا در کنت.

20 ہما کہ اے چیزانی شاہدیا دنت، گوشیت: «ہٹو، من زوت پیداک آن.»

انچش بات. آمین. بیا، او ہداوندین ایسا!

21 ہداوندین ایسائے رھمت گون شما سجھینان بات. انچش بات. آمین.